

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 391: Câu “Hữu Sở Thuyết Pháp Phủ” (Có Chỗ Thuyết Pháp Chẳng?), Trong Câu Này Có Ý Nói Là Trong Tâm Có Còn Tồn Giữ Pháp Tướng Bát Nhã Ba La Mật Đã Được Nói Đó Chẳng?

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 033)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Câu “Hữu sở thuyết pháp phủ” (Có chỗ thuyết pháp chẳng?), trong câu này có ý nói là trong tâm có còn tồn giữ pháp tướng Bát Nhã Ba La Mật đã được nói đó chẳng?】

Chữ “Hữu sở” (Có chỗ vướng mắc) ở đây chính là chỉ việc Phật thuyết Bát Nhã Ba La Mật, phải chẳng trong tâm vẫn còn tồn giữ một cái Bát Nhã Ba La Mật chẳng? Tôn giả Tu Bồ Đề đáp rất hay, đối với câu đáp này chúng ta phải xem xét thật kỹ lưỡng. Từng chữ trong Kinh Kim Cang đều không thể xem lướt qua một cách dễ dàng. Ngài đáp rằng: “*Như Lai vô sở thuyết*” (Như Lai không có chỗ thuyết). Những lời Như Lai nói đều là tự nhiên lưu lộ ra từ trong chân tâm bản tánh, mà trong chân tâm bản tánh vốn không có một pháp nào cả.

Nếu quý vị biết thọ trì, thì sẽ tự tại rồi, vui vẻ rồi. Hằng ngày quý vị nghe người này nói chuyện, nghe người kia nói chuyện, cảm thấy rất phiền não, bức bối, đặc biệt là khi nghe những lời không như ý, đó là vì sao? Là vì quý vị không biết thọ trì Kinh Kim Cang. Nếu biết thọ trì Kinh Kim Cang, người ta nói ra câu đó, (quý vị liền quán) họ không có nói! Trong chân như bản tánh vốn thanh tịnh, không có một pháp nào để nói, như vậy thì quý vị sẽ rất tự tại. Họ thanh tịnh, ta cũng thanh tịnh; trong tâm họ không có một pháp, trong tâm ta cũng không có một pháp, đây mới gọi là thọ trì Kinh Kim Cang.

Quý vị thực sự được thọ dụng từ bộ kinh này, thực sự học được Phật pháp, thì trong đời sống hằng ngày lập tức liền áp dụng được ngay. Có rất nhiều người nói rằng Phật pháp không phù hợp với thực tế. Người nói câu này, thực sự đối với Phật pháp chẳng biết gì cả. Theo sự hiểu biết của tôi, Phật pháp là thực tế

nhất. Thế gian không có một pháp nào có thể sánh được với tính thực tế của Phật pháp, lập tức có thể mang ra sử dụng, lập tức thu được hiệu quả, đây mới là thực tế chân thật.

Cho nên trong một câu hỏi một câu đáp này, ý vị thật vô cùng tận. Nếu quý vị có thể lãnh hội được, sau đó ứng dụng vào trong đời sống, thì làm sao quý vị lại có thể không tự tại chứ? Nghe được những lời nói dẫu ngọt ngào êm dịu ra sao, quý vị cũng mỉm cười một cái, rất tốt. Vì sao vậy? Trong tâm “vô sở thuyết” (không có gì để nói, không dính mắc lời). Nghe một vài lời gây phiền não, lời mắng chửi mình, lời nhục mạ mình, cũng mỉm cười bỏ qua; Như Lai không có pháp để nói, đây mới là sự thật.

Chúng ta tuyệt đối không được để cho giả tướng làm mê hoặc. Quý vị phải kiến tánh, tánh vốn dĩ là thanh tịnh. Hết thấy chúng sanh và chư Phật Như Lai đều chung một Thể Tánh, đều thanh tịnh như nhau, xưa nay chưa từng ô nhiễm.

Chúng ta xem phần tiểu chú (chú giải nhỏ), đây là tôi đem đại ý nói ra trước với chư vị, thì quý vị mới nhận ra được đạo vị của bộ kinh này thực sự là vô cùng tận. Mới biết được đoạn kinh văn này giải thích “Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật”, “*Dĩ thị danh tự, nhữ ưng phụng trì*” (Lấy tên gọi này, ông nên phụng trì), mới biết được phương pháp phụng trì là như thế nào, phần sau dạy cho chúng ta ba đoạn kinh văn ngắn. Thế Tôn thật sự đã từ bi đến tột cùng!